

Til beslutningsforslag nr. B 62. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 10. december 1985

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af dagpenge- og efterlønsatser

[af Lone Dybkjær (RV) m.fl.]

Udvalget har behandlet forslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren til skriftlig besvarelse.

Mundtlige og/eller skriftlige henvendelser er modtaget fra:

Byggefagenes Samvirke,
Dansk Metalarbejderforbund, Lyngby
afd.,
Fællesorganisationen, Lyngby-Taarbæk
afd.,
Postarbejdernes Fagforening og
SiD, Lyngby afdeling.

Herefter indstiller et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) forslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med de af et mindretal stillede ændringsforslag.

Mindretallet har ønsket, at dets eget forslag til folketingsbeslutning om regulering af efterløns- og dagpengesatser (B 10) kommer til 2. (sidste) behandling samtidig med nærværende forslag.

Mindretallet finder, at det radikale venstre uddeler billige almisser i form af en helt utilstrækkelig regulering af dagpenge- og efterlønsatser som kompensation for de tidligere overgreb mod de økonomisk dårligst stillede grupper på dagpenge og efterløn.

Mindretallet har stillet ændringsforslag om, at satserne skal stige med 5 pct. i stedet for de foreslåede 2 pct., hvilket må siges at være den mindste rimelige stigning.

I øvrigt henvises til mindretallets førnævnte forslag til folketingsbeslutning om samme sag.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har noteret, at ifølge de svar, arbejdsmarkedsudvalget har modtaget fra arbejdsministeren, er reallønnen for dagpenge- og efterlønsmodtagere faldet med ca. 14 pct. Mindretallet så gerne en fuldstændig genopretning af dette reallønsfald nu og samtidig hermed en genindførelse af de reguleringer, der har været sat i stå siden 1982. Mindretallet har altid fundet disse besparelser asociale.

I stedet for beslutningsforslag herom har SF stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1986. Da det på nuværende tidspunkt ser ud til, at afstemningen herom kommer efter afstemningen om dette forslag, skal mindretallet indstille det til *vedtagelse* med de af et mindretal stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med de af et mindretal stillede ændringsforslag. Mindretallet skal imidlertid ikke undlade at gøre opmærksom på, at det finder, at en 2 pct.s regulering er intet mindre end en grov hån og provokation over for de arbejdsløse, syge og efterlønsmodtagerne. De 2 pct. svarer i kroner og øre til en forhø-

jelse på små 7 kr. om dagen, dvs. ca. 40 kr. om ugen i en situation, hvor dagpenges købekraft ifølge ministerens egne oplysninger er faldet med ca. 14 pct. fra 1982 til 1985. De 2 pct. skal endvidere sammenholdes med, at der *ikke* bliver tale om yderligere forhøjelse af dagpengene i 1986. Dette fremgår klart af et svar fra ministeren til udvalget. Regeringen agter således fortsat at bruge nogle af de svageste grupper i samfundet, de arbejdsløse, syge og efterlønsmodtagerne, til budgetforbedringer. Regeringens asociale politik på dagpengeområdet har da også givet regeringen store besparelser: i 1985 ca. 3.100 mill. kr. i mindreudgifter til arbejdsløshedsdagpenge og efterløn. Samtidig har regeringen fået store ekstraintægter som følge af forhøjelser af medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringer: i 1985 ca. 2.020 mill. kr. Det vil sige, at privatiseringen af betalingen af udgifterne til dagpenge stormer frem, og at A-kassemedlemmerne betaler stadig mere og får stadig mindre for pengene. Mindretallet er medforslagsstiller til ændringsforslag om forhøjelse på 5 pct. i stedet for 2 pct. med den begrundelse, at 5 pct. er mere end 2 pct. Men tilslutningen til de 5 pct. betyder *ikke*, at mindretallet mener, at 5 pct. er det rigtige niveau for en forhøjelse. Efter mindretallets mening burde en forhøjelse ligge på et niveau, der sikrede, at dagpengene blev reguleret med det beløb, som er tabt på grund af fastfrysningen siden 1982. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har regnet tabet ud til at være 80 kr. om dagen pr. 1. oktober 1985. Men 2 pct. er selvfølgelig mere end 0 pct., og mindretallet støtter derfor forslaget, hvor lat-

terlig lille det end er, og hvor utilfreds mindretallet end måtte være med det.

Det radikale venstres forslag betyder endvidere, at efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn før 1. januar 1983, ikke får en 2 pct.s regulering. Denne gruppe fik i sin tid en velstandsregulering med begrundelsen, at disse mennesker var gået ind i efterlønsordningen under nogle bestemte forudsætninger, som blev brudt ved fastfrysningen af dagpengene i 1982. Mindretallet synes, at det er totalt uacceptabelt, at disse efterlønsmodtagere overhovedet ikke skal reguleres i 1986, og det er derfor også medforslagsstiller til et ændringsforslag om, at denne gruppe også skal have efterlønnen reguleret.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S, SF og VS):

Til teksten

1) I nr. 1 ændres »2 pct.« til: »5 pct.«.

2) I nr. 2 ændres »2 pct.« til: »5 pct.«, og ordene: », der er overgået til efterløn efter 1. januar 1983,« udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Forslagsstillerne finder, at reguleringen pr. 1. april 1986 mindst bør være på 5 pct., og at alle efterlønsmodtagere skal have reguleringen.

Flemming Jensen (KF) fmd. Henning Andersen (KF) Bo Kristensen (KF)

Jette Thomsen (KF) Jens Peter Jensen (V) Tørnæs (V) Bente Juncker (CD)

Kofod-Svendsen (KrF) Jytte Andersen (S) Sonja Mikkelsen (S) Bakholt (S)

Søren B. Jørgensen (S) nfm. Kaj Poulsen (S) Lilli Gyldenkilde (SF)

Ole Henriksen (SF) Elisabeth Bruun Olesen (VS) Lone Dybkjær (RV)

Partierne FP og FD havde ikke medlemmer i udvalget.